

[Poul Erik Dyrting]

indlæg at tælle, hvor mange gange fru Charlotte Antonsen brugte ordet fondssocialisme. Det lykkedes mig ikke helt at følge med.

Men den 7. marts læste jeg med interesse i dagbladet B.T. udtalelser fra en kendt, markant konservativ politiker, medlem af Tinget, hr. Per Tærstøl, og han bruger ordet betonliberalisme om at afvise pensionspenge. Det synes jeg fru Charlotte Antonsen skulle spekulere en lille smule over.

Så kommer vi ind på begrebet tvangsudskrevne pensioner. Så vidt jeg erindrer, er det sådan, for så vidt angår ATP-fonden, at ATP-ordningen er opstået på baggrund af nogle aftaler på arbejdsmarkedet, hvor man i sin tid efterfølgende lovgav for at sikre alle lønmodtagere på dette område. ATP-fondens fundament er faktisk aftaler og ikke tvang overhovedet.

Man taler om, at pensionisterne selv skal bestemme. Det er jo altså sådan – hvis vi skal tale om Lønmodtagernes Dyrtingsfond – at i det øjeblik man bliver efterlønsmodtager eller pensionist, så kan man hæve sine penge. Det kan man for så vidt den dag, man fylder 60 år, uanset om man er pensionist, efterlønsmodtager eller i arbejde.

Jeg skal som en sidebemærkning lige indskyde, at ikke ret mange af de mennesker, der er i arbejde over 60 år, har ønsket at trække deres penge ud af Dyrtingsfonden, fordi de selvfølgelig synes, de er godt og sikkert placeret. Det er jo rigtigt, at når man taler om investeringer, er der tale om risiko. Det er der også, for så vidt angår min kapitalpension. Jeg har også haft minus på min kapitalpension på investeringerne. Det er den risiko, man nu engang løber, når man investerer.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig op, er også udtrykket fondssocialisme. En gang imellem har jeg det sådan, at jeg ligefrem synes, det er røster fra graven, der kan få sig selv til at sige sådan.

Nu ved jeg, at mange Venstrefolk kender landet USA – har været der – og har de trådt rundt på New Yorks gader og stræder og kigget sig lidt omkring, så vil de have oplevet, at over halvdelen af virksomhederne i New York simpelt hen ville gå ned med flaget, hvis lønmodtagerne trak deres pensionsmidler ud af

dem. Det gør lønmodtagerne selvfølgelig ikke, for de er interesserede i, at der er arbejdspladser.

Men jeg vil da godt spørge fru Charlotte Antonsen: Sig mig lige engang, hvor meget fondssocialisme der er i USA, for dér har man nogle pensionskasser, der siger sparto til, hvad vi overhovedet kunne drømme om at have her i Danmark og i øvrigt andre steder.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Poul Erik Dyrting henviser til en artikel, hvor modstand mod dette lovforslag bliver betegnet som betonliberalisme. Betonliberalist har jeg ikke noget imod at blive kaldt, blot jeg ikke bliver kaldt betonsocialist.

Fru Lilli Gyldenkilde henviser til USA. Som fru Lilli Gyldenkilde også selv sagde i sit indlæg, er der flere pensionskasser, pensionsfonde i USA, og vi har ikke i Venstre som udgangspunkt noget imod, at penge fra fonde bliver placeret i erhvervslivet. Det, der er vores helt centrale krav, er, at den enkelte lønmodtager kan vælge en anden kasse, hvis vedkommende ønsker det. Det er det centrale, altså det, at man kan vælge fra, hvis man finder, at den pågældende fond ikke har forvaltet midlerne godt nok.

Vi forstår simpelt hen ikke argumentationen imod denne valgfrihed, for som hr. Poul Erik Dyrting sagde tidligere i debatten, er det sådan, at forrentningen hos ATP og LD er pæn. Den ligger pænt i forhold til andre, der investerer penge.

Så hvad er begrundelsen for ikke at tillade, at lønmodtagerne selv placerer pengene, hvor de har lyst, for jeg tror faktisk – således som hr. Per Stig Møller også har været inde på – at mange nok ville vælge at lade deres penge stå i ATP eller i LD.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er nu ikke, fordi jeg tror, det overhovedet vil anfægte fru Charlotte Antonsens argumentation, at jeg kan fortælle hende, at med hensyn til lønmodtagernes pensionsfonde i USA kan man heller ikke flytte rundt på sine penge, ligesom man vil. Jeg er også optaget af, at lønmodtagerne får mere indflydelse på, hvordan pengene investeres, og den slags ting. Det synes jeg er vigtigt; men efter SF's mening